

[Winn-Hansen.]

forsvarsordning, i løbet af nogle måneder i fællesskab gennemfører en ordning, og jeg håber som sagt, at statsministeren vil gå foran i disse bestræbelser. Jeg skal ikke give statsministeren mange råd med hensyn til, hvordan dette skal gøres, det er vel næppe min opgave, blot et par enkelte ting.

Jeg tror, der er to ting, man skal fjerne fra debatten. Det bliver sagt en gang imellem, at det skal ikke være de militære, men folketinget, eller hvad man ellers siger om det, der bestemmer, hvilket forsvar vi skal have her i landet, og så bliver det også ofte sagt, at det skal ikke være NATO, altså andre lande, der afgør, hvordan forsvaret skal være her i landet, det bestemmer vi selv. Det er ganske unødvendigt at anføre disse ting, for enhver ved, at det forholder sig sådan og selvfølgelig må forholde sig sådan, at afgørelserne også i militære spørgsmål træffes i denne forsamling.

Enhver ved også, at NATO ingen ret har til at pålægge os noget, det afgør vi også selv. Men vi har da brug for den sagkundskab, som de, der arbejder med forsvaret, udgør. Jeg ved da af personlig erfaring, hvor god en sagkundskab der er i forsvarsministeriet, hvor dygtigt og loyalt vore højeste officerer, der sidder i forsvarsstyrelsen, vil arbejde med på disse ting efter de politiske direktiver, de får.

Og når det drejer sig om en alliance, vil jeg da også gerne sige, at meningen med en alliance må dog være den, at man i hvert fald også må lytte efter, hvad andre mener om, hvordan vi bedst kan yde et bidrag til at styrke alliancen; det modsatte kan jo ikke være hensigten, når man er medlem af den. Derfor synes jeg, vi skal lade denne diskussion ude af betragtning, både fordi den er overflødig, og fordi vi har brug for alle dem, der kan hjælpe os her i tinget med at finde den rigtige ordning.

Vi er også så heldige, at vi igennem godt 2 år har haft en samling af, synes jeg, meget dygtige mennesker til i en kommission at arbejde med denne sag, og jeg går da også ud fra, at vi skal lytte til dem, når vi får deres betænkning, at vi skal høre, hvordan de mener den sag skal klares, som vi andre har opfordret dem til at bedømme.

I forbindelse med det, jeg sagde om sagkundskaben, vil jeg gerne forebygge en mis-

forståelse. Det er selvfølgelig ikke hensigten hermed at sige, at vi kun skal høre sagkundskaben, at vi ikke skal have en debat om forsvaret, den håber jeg vi får i de kommende måneder. Jeg synes netop, det vil være en god idé, hvis man ude i landet får en forsvarsdebat, medens vi arbejder her i huset, en debat, som jeg håber at alle vil deltage i af interesse for sagen: forsvarets personel, hjemmeværnet og alle dem, der ser positivt på forsvaret, for der er brug for dem. Jeg mener også, at debatten herved kan tilføje noget. Uanset at vi har forskellige opfattelser og forskellige forslag, og vore medlemmer i kommissionen vil jo også komme med deres tanker, så vil jeg da sige, at samtidig med at dette forslag skal bedømmes af en sagkundskab, har vi brug for at kende indstillingen ikke mindst blandt de mange — jeg tror, det er et stort flertal her i landet — der ønsker et forsvar. Jeg tror, vi har brug for både råd, fantasi og en moderne tankegang, og jeg tror, at både statsministeren og vi andre ser så alvorligt på denne sag, at vi ved, at der hele tiden er et stærkt behov for, at debatten om forsvaret præges af ansvarsfølelse.

Forsvarsministeren (Kjeld Olesen): Dette er anden gang, jeg er impliceret i en almindelig førstebehandling af et forslag til ny forsvarreform. Jeg erindrer mig de indlæg, der faldt, da vi sidste gang diskuterede denne sag, dengang socialdemokratiet som oppositionsparti fremsatte sit forslag.

Jeg har siddet og lyttet til debatten her og har kunnet konstatere, at der er væsensforskelle på debatten dengang og nu. Der har været, skal vi sige hævdede stemmer, der har været understregning af forskellige sætninger, og der har vel også her og dér været forsøg på ligesom at stille en modsætning op, som bagefter viste sig at være ganske lille.

Jeg havde ventet den kritik, som flere har været inde på, af, at vi ikke fra regeringen møder med et færdigt, fasttømret forslag, der har alle beregninger gennemført og alle talstørrelser klar. Det var både hr. Kristen Østergaard og hr. Bilgrav-Nielsen inde på. Det er da også sådan, at vi har gjort os mange overvejelser, inden vi fremsatte vort lovforslag på nuværende tidspunkt, overvejelser, som vi naturligvis måtte gøre os, in-